

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

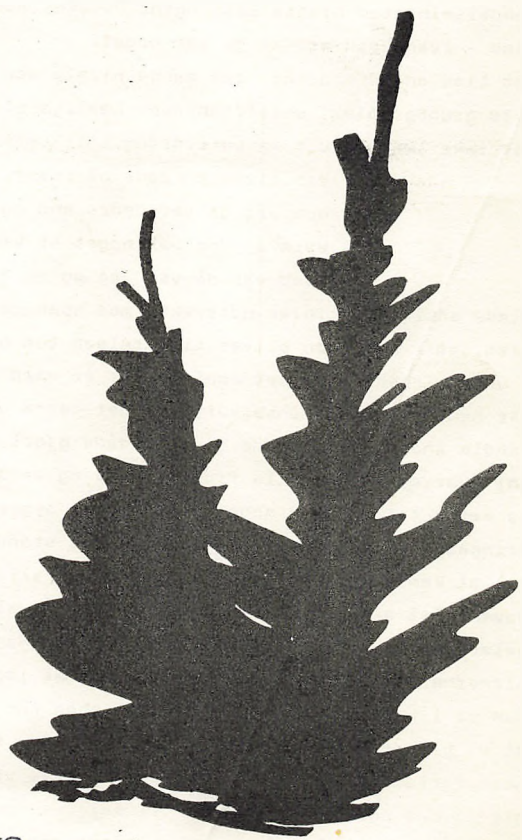
Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

ODSHERREDS EFTERSKOLE

7 3

nr. 3

DANMARKS
PÆDAGOGISKE
BIBLIOTEK

UDFORDRING

Overflodssamfundet har i de senere år været over os, vi er blevet så vant til, at tingene kommer af sig selv, uden problemer eller særlig stor indsats fra vor side. Ja, vi er endog ved at nå helt derhen, at det er vor simple ret, at få og besidde alverdens luksus og overflod, at det er en selvfølge, at hverdagens mange behov dækkes. Opstår der vanskeligheder af den ene eller den anden art, er det naturligt, at nogen gør noget ved det og får tingene bragt på plads. Vi behøver blot at jamre og klage, så er der nok andre der griber ind, "Altid andre - ikke jeg" er blevet en slags livsanskuelse.

Så kom energikrisen -

Reaktionen var undren vrede irretation vrede eller bekymring. Der må kunne gøres noget, politikerne kan da ikke sidde med hænderne i skødet og se til, det kan da ikke passe, at noget sådant kan ske, uden der må kunne findes en acceptabel løsning - nogen må gøre noget ved det. Landets handelsminister bragte løsningen: Du skal spare - du skal vise samfundssind - løsningen er, at du gør noget.

Det blev en udfordring, som mange hilste med glæde, for overflodssamfundets grundproblem, utilfredshedens hæslige blomst, skyldtes jo netop, at der ikke længere var en udfordring i tilværelsen, i dagligdagen.

Var livet en dans på roser,

mon alt da var bedre end nu ?

Hvis ej der var noget at kæmpe for,

hvad var da vel jeg og du ?

Disse enkle verslinier udtrykker med ubehagelig klarhed tidens grundproblem, at i nydelsen bliver tilværelsen tom og meningsløs, men i kampen, i udførelsen får livet mening. Det er værd at lægge mærke til, at Jesus, når han talte med mennesker, for det meste udfordrede dem til at tænke og handle anderledes end de hidtil havde gjort, ved at sætte dem i en situation, hvor de selv skulle finde svaret og handle derefter. Det er værd at lægge mærke til, at den moderne pædagogik bygger på det princip, at eleven anbringes i en situation, hvor der intet standardsvar er, hvor han tvinges til at kæmpe, til at bruge al sin viden alle sine evner for at klare opgaven. Det er værd at lægge mærke til, at alle menneskehedens store opdagelser er skabt i krisesituationer, hvor man er nødt til at kæmpe med problemerne for at overleve. Det er værd at lægge mærke til, at kun der, hvor man er i konstant kamp, er der mulighed for nederlag, er der mulighed for at vi bliver skyldige, og derved for alvor får brug for evangeliet og bønner: forlad os vor skyld. Først da bliver vi mennesker, helt og fuldt afhængig af Gud og hans kærlighed til os.

Vi må vænne os af med at spørge efter meningen med livet, men i stedet lade livet spørge os, udfordre os til handling.

NYT FRA SKOLEN

(fortsat fra sidste nr)

19. august - alt på plads og i orden - klar til at begynde et nyt skoleår. Planlægningen, såvel den pædagogiske som den samværsmæssige var i detaljer udformet. Erfaringerne fra sidste skoleår var bearbejdet i lærerrådet og udformet til et nyt system, der skulle give eleverne større medansvar og medarbejde, men herom mere andetsteds i bladet. Det var også blevet til to nye klasser, nemlig teknisk forberedelsesklassen, der på 1 år skulle føre frem til TF eksamen, og 9.a, der særligt skulle arbejde med dansk og regning, som en mulighed for de, der i disse fag havde vanskeligheder. Alle 82 elever havde i løbet af foråret aflagt et besøg på skolen, hvor vi drøftede såvel skolens, som elevens forventninger til det kommende skoleår. Ikke mindst ordensreglementet var genstand for mange samtaler. Et andet gennemgående spørgsmål var: Hvad vil det sige, at dette er en IM skole? Dette blev udgangspunktet for mange samtaler og for en ændring i arbejdsynet for faget kristendomskundskab (vi henviser til artikel andet sted i bladet).

Dagligt liv, dagligt arbejde, indkøring i systemer, tilvænnning og tilpasning til det store fællesskab krævede meget af såvel elever som personale og lærere. Der sporede optimisme over alt, og den havde vi god brug for, for en lille måned senere skulle vort andet store arrangement løbe af stablen, en stortur til Italien på campingbasis (se senere artikel). Efter en god tur skulle det så vise sig, om målsætningerne og ideerne bag turen var blevet opfyldt. Vurderingerne fra alle sider, såvel elever som hjem og lærere, konkluderede i, at dette, eller noget lignende, godt kunne gentages. Derfor arbejder vi nu på, at finde telte, kogegej, og gasapparater til et stående udstyr, så vi er fri for at låne os frem. Vi benytter lejligheden til, at takke for hjælpsomhed og velvillighed omkring lå og leje ved Italiensturen.

Selvfølgelig afsluttedes det hele med en forældre- deltagerfest med stor tilslutning. Vi så film og billeder fra turen og opfriskede mange minder om lejren, der endte i mudderet. I det hele taget er det en fornøjelse at kalde på forældrene, de møder op i stort tal hver gang. De lytter, kommentere og hygger sig med os, og mange små "opgaver" bliver løst ved disse lejligheder. DE aftnerne har haft en god tilslutning, og deres tema i år har været: "Kirke- ligt engagement" med præsentation af forskellige kirkelige arbejdsgrøne. En ting, der bør nævnes, er skolens kor, under ledelse af fru Leinum. Det har været en fornøjelse, at have Luciabrude i huset, at kunne lytte til salmer og sange ved festlige lejligheder, og en glæde at se dem ud af "huset" til underholdning på alderdomshjem m.m.

Nu er det så juleferie og "slottet" er uddødt, ingen lys, ro over alt. Det er selvfølgelig rart at kunne spædde fra, men det virker forkert på os, og det er vel det bedste tegn på, at skolen trods alt er bedst i funktion og at glæden over hverdagen er det der kendetegner 1973.

Vor bøn for det nye år, kan jeg ikke udtrykke bedre end Aastrup har gjort det i sin dejlige salme:

Så lær mig da Herre, at dig til behag
jeg bruger det pund mig blev givet,
at fylde med hæderligt virke min dag,
at hjælpe og værne om den som er svag,
at elske, thi deri er livet.

Med denne overskrift og bøn for 1974 ønsker alle på OF alle læsere et godt velsignet nytår.

JM

PORTRÆTTET

Som lærer ved OE skal jeg hermed - med nogen betænkelighed - præsentere mig over for bladets læsere. Da det er god tone at ride sin livsbane op i grove træk, vil heller ikke jeg fravige denne linie - om end billedet vil forekomme de ærede læsere lidt broget.

Forsommeren 1955: 4. mellem snart slut - hvad så? Du skulle læse til lærer, sagde min far. Den gang havde man sin sunde dømmekraft i behold, så det kunne jeg ikke drømme om. En håndværkeruddannelse blev det til, selv om det på det tidspunkt var svært at komme i lære.

Sommeren 1959: Svendebrev som maskinarbejder - havde desuden i den forløbne vinter taget realeksamen på aftenkursus - man opdager jo, at papirer skal der til.

Efter at have aftjent værnepligten i bunden af en ministryger- (for uindviede skal det oplyses, at være et af Den kongelige Marines specialfartøjer) - begyndte jeg en uddannelse som teknikumingeniør - gennemførte tre ud af seks semestre inden det gik op for mig, at der manglede menneskelige impulser og kontakt i uddannelsen.

Arbejdede som tegner på elektroteknisk tegnestue på Titan, mens jeg forberedte at gå til optagelsesprøve på lærerseminariet - nød at læse skønlitteratur igen efter en ensidig læsning af faglitteratur i de forløbne år.

Blev i 1963 optaget på KFUM's seminarium i Hellerup og dimitterede i 1967. Særlige interesser under uddannelsen: unge mennesker i aldersgruppen 14-18 år.

Efter fem år i folkeskolen sideløbende med arbejde i ungdomsskolen, kunne jeg, efter at have talt med Jørgen Mikkelsen, ikke lade være med at springe til den spændende, men krævende opgave, det var at deltage i starten af OE.

Fra september 1973 er jeg tiltrådt som erhvervsvejleder ved AF i Holbæk, et spændende job, som kombineret med lærerjobbet giver en varieret og oplevelsesrig hverdag.

ITALIEN-73

Efter flere måneders ihærdige forberedelser startede vi 91 lærere og elever mandag den 17. sept. på Italiensturen, der havde byen Cortina i Dolomiterne i Norditalien som mål. Trods faren for kolera i Italien, tog vi, efter at alle var blevet vaccineret 2 gange, afsted på den spændende tur, hvor vi skulle køre ca. 4500 km i to store busser fra DITO's turistfart i Ugerløse. Selve turens tilrettelæggelse startede allerede i juli måned, da da 6 lærere tog på sommerferie i Norditalien, for at udse sig en egnet lejrplads, med de fornødne faciliteter.

Vi medbragte selv al vores proviant og køkkenredskaber. De telte som skulle være vores hjem i de næste 12 dage, havde vi lånt hos FDF i Odsherred. 3 dage før de 2 busser tog afsted, blev en pionervogn, Mikkelsens blå rugbrød (den kender turen fra før) med tre lærere sendt afsted lastet med telte og køkkenudstyr, for i forvejen at ordne alt det forberedende arbejde på campingpladsen i Cortina m.h.t. opstilling af telte og indretning af køkken. Selv om vi skulle bo på campingplads, var det ikke en almindelig campingtur, vi skulle opleve, men lejrskoleformen på en mere utraditionel måde. Den kom hurtig til at stå sin prøve til det yderste, da vi langt fra fik det solrige vejr, vi havde ventet os. den første prøve kom allerede tirsdag aften, da vi i regnvejr efter ca. 30 timers uafbrudt kørsel fra Fårøvejle nåede frem til campingpladsen, hvor teltene heldigvis var stillet op, og hvor pionerfolkene ventede os med dejlig varm mad, efter at vi i et døgn havde klaret os med militærets c-ration.

Efter at alle havde flyttet bagagen ind i teltet og fået luftmadrassen pumpet op og sengen redt, var der lige tid til at orientere sig på pladsen og se dens faciliteter, opholdsstuer, supermarked og restauration, inden alle trøtte gik i soveposerne, for at udligne den manglende søvn fra første nat, som blev tilbragt i busserne. Forplejningen på pladsen var lagt an således, at alle skulle hjælpe til ved kartoffelskrælingen, madlavning, opvask, madudlevering osv. Denne ordning fungerede ganske udmærket alle dagene, også på de dage, hvor regnen hindrede næsten al aktivitet under åben himmel. Et køkken var derimod indrettet under et plastikhalvtag i forbindelse med en træhytte, som vore kvindelige lærere boede i.

De første dages arbejdsprogrammer var lagt an på, at opleve de skønne naturomgivelser i dolomiterne, ved små traveture i Cortinas omegn, køreture og ved den dejlige lifttur op til det nægtige bjerg Cristallo (3200 m). Alle fik også rigtigt at mærke, hvad det vil sige at være på bjergvandring, da vi med vores fører (han der altid går med hat, når det er godt vejr) i spidsen, var på den 5 timer

lange gåtur op til godt 1700 meters højde. Det tager helt vejret fra en nordboer, når han som her får lov at nyde den pragtfulde udsigt ud over bjergene.

Turen var ikke lutter lagkage hele tiden, det våtte vi hurtigt sande, for vejret var ikke den, der ville lade alt lykkes for os. Regnen silede nemlig ned i flere dage. Allerede efter få dage på pladsen blev det klart for os, at skulle vi "overleve" her, måtte vi igang med at grave render omkring teltene og sørge for ikke at berøre den indvendige teltdug. Det lykkedes alle at klare sig igenmed nogenlunde "tørt" sengetøj, bortset fra enkelte, som fik det meste af det hele gennemblødt.

Men selv om vi havde modgang, var det kun en udfordring, som blev taget med godt humør, for slagsangen var nemlig: " Det går bedre dag for dag , " Selv når det regnede i flere dage og skyerne lå lavt og skjulte bjergene, var humøret godt, navnlig om aftenen når vi holdt vores lejrball, med underholdning af nogle lærere. der var bla. Fup eller Fakta, aftenføljetonen: Døden fra Nokkebølle, lejravisen: NYT-NYT (Dolomitic Zeitungen), og så blev der selvfølgelig sunget mange sange.

En af turens største punkter var uden tvivl busturen til Venedig som vi alle havde glædet os meget til. På grund af vejret måtte nogle af dagsprogrammerne omlægges, og det betød, at vi måtte tage til Venedig et par dage før beregnet, og at vi kom afsted på turen nogle timer senere end planlagt. Men det betød ingenting i forhold til den oplevelse, som turen var. Den dag havde alle fået 500 lire (5 kr) til at købe sig et måltid mad for. Det lykkedes de fleste her at få sig en portion spaghetti eller en pizza, hvilket ikke alle fandt lige velsmagende. Vi oplevede her i Venedig bl.a. at sejle i en overfyldt vandsporvogn midt i myldretiden, at gå i menneskevrimlen på Markuspladsen og se den storslåede Markuskirke, som hver år bliver besøgt af tusinde af turister fra hele verden . For at eleverne skulle få mest mulig ud af denne tur i Venedig var der lavet små arbejdsopgaver, som de fik stukket i hånden, inden de blev sluppet løs for at gå på opdagelse på egen hånd. Mættet af mange indtryk fra en dejlig dag i det skønne, maleriske Venedig med megen solskin, hvikket vi havde savnet i Cortina, vendte alle trætte tilbage til lejren og de klamme men ikke våde soveposer, hvor man hurtigt fandt ud af, at jo tættere man sov sammen, jo bedre holdt man varmen.

Vi oplevede allæ på denne tur, hvordan kammeratskabet for hver dag blev styrket imellem os, både ved de dejlige oplevelser men ikke mindst gennem mange af de udfordringer, som regnen og forholdende iøvrigt gav os. Vi oplevede hinanden i situationer, hvor vi mærkede at sammenhold virkelig styrker.

Da de færreste havde forberedt sig på en regntur, måtte vi efter en uges ophold på campingpladsen konstatere, at flere ikke havde mere tørt tøj tilbage, og da tørremulighederne p.g. af meget vådt tøj var kraftig nedsat, besluttede vi at tage hjem et døgn før beregnet. På det tidspunkt var vi også nået igennem det resterende program med en messe i Cortina, indkøbstur i Cortina og Mike til den lille hyggelige landsby, Serdes, på nær en frivillig storbjergtur eller en lifttur til bjerget Tofane. Da regnen stadig silede ned, var det tilmed uforsvarligt at begive sig ud på sådanne ekspeditioner.

Alt måtte nu pakkes vådt i busserne, og der stod 30 timers kørsel hjem, men det var noget vi glædede os til, for her sad vi trods alt i tørvejrhøje hele tiden. Nu fik sangen: "Hjemad fra langfartens eventyr", som iøvrigt blev sunget flittigt, sin helt rigtige betydning for os.

Pionerholdet blev til næste dag og tog de sidste ting med fra lejren. Alt i alt må man sige, at trods vanskelighederne var det en virkelig god og givende tur, som alle var tilfredse med, og som ingen straks vil glemme. Alle vendte trætte, men glade over at turen gik så godt, hjem til Ods-herreds Efterskole, hjem med fornyede kræfter til hverdagen og skolearbejdet.

Villy Jepsen.

SYNSPUNKT

HVAD ER EN KRISTEN SKOLE:

Kan dette overhovedet defineres og skrives ned i en formålsparagraf for en skole i vor tid ? Vi har forsøgt dette, idet første halvdel af skolens formålsparagraf er som følger: " Det er skolens formål at skabe et miljø, hvor eleven i samvær med kammerater kan opleve et kristent fællesskab, hvor bogligt såvel som manuelt arbejde er naturligt, og hvor respekten for sig selv og andre sættes i højsædet."

Men ét er en formuleret formålsparagraf på papiret noget ganske andet er: Hvordan kan dette leves ud i det praktiske, f. eks. i den daglige undervisning samt fritiden med eleverne. Det er klart at kristendomsundervisningen indtager en central placering på vort skema med 2 ugent. obligatoriske timer, men er dette nok?

Hensynet til det elevklientel vi har (90 %) kommer fra ikke kristne sammenhæng forstået sådan, at de er kirkefremmede, ja, til tider helt på bar bund rent kristendomskundskabsmæssigt) har krævet en ny undervisningsplan for kristendomsfaget på vores skole. I denne har det bibelske stof (de 4 evang, Paulus breve) sammen med missionskirken i arbejdstøjet o. lign. fået en central placering i modsætning til " Den blå " betænkingsplan, som på disse klassetrin fremhæver fremmedreligioner.

I modsætning til folkeskolen har efterskolen som kostskole mulighed for at forkynde for eleverne såvel i undervisning som i fritid. Morgen- og aftenandagt hører naturligt vor dagligdag til. I begyndelsen af semesteret accepteres denne måde at starte og slutte dagen på, men allerede 2-3 måneder senere nægter nogle elever f. eks. at at synge, at bede med på fadervor hvilket hurtigt " smitter " p.g.a. gruppepres. Og her er så problemerne. Hvad mener I om at skulle smide en elev ud af lokalet midt i fortællingen om Marta og Maria? Vi må dog tro på og bede for at evangeliet når vore elever.

F. eks. vidner spørgsmål fra eleverne i forbindelse med andagt, om dette eller vi møder elever der studerer bibelen på deres værelser. Af andre kristelige momenter bør det nævnes at vi henviser til KFUM&K samt FDF på stedet. Vi har den glæde, at ca. 20 deltager fast til disse møder. Endelig vil vi fremhæve kirkegang samt bordvers som kirkelige funktioner hvilke dog sammen med det tidligere nævnte ydre attituder. Vi kan ikke måle udbyttet af vores andagter, blev de frelst el. lign. men: "Guds ord vender ikke tomt tilbage "

dette har vi fået som løfte.

Det er en udfordring at være på en kristen skole, hvor så mange kristenfremmede får hørt evangeliet. Vi glæder os over disse unge, men føler os dog til tider svigtet af vore egne. Hvorfor kommer her ikke flere fra kristne hjem? Driver vi skolen forkert eller er man bange for at sende sin pige eller dreng til et miljø, som er en udfordring til personligt at tage stilling til livet?

Hvad forventer I af os ?

Aase og Bjørn Leinum.

NYT - FRA ELEVFORENINGEN

Elevforeningens bestyrelse sender hilsen og ønske om en glædelig jul til alle " Sølvsnorens " læsere med Luk. 1,78: "Solopgangen fra det høje vil besøge os, for at skinne for dem, som sidder i mørke og Dødens skygge og lede vore fødder på fredens vej."

I en tid, hvor kulde og mørke truer os både åndeligt og bogstaveligt, er det godt at vide, at der er noget, der står fast. Lykkelig er enhver for hvem Ordet åbnede sig og blev levende virkelighed.

Så kan vi med fortrøstning ønske hverandre: "Velsignet Nytår."

Med tak for sidst og venlig hilsen.

Harry Rasmussen.

OVERVEJELSER

I et fællesskab, hvor mange mennesker med forskellige opgaver arbejder sammen, er risikoen for manglende kommunikation og enighed stor. På skolen er vi næsten et hundrede mennesker sammen dagligt, når der både medregnes personale, lærere og elever, og i så stor en flok mister man let den personlige og direkte kontak, hvis man da ikke hele tiden bestræber sig på det modsatte. Det er således klart, at her som alle andre steder, hvor mange unge mennesker bor sammen, vil den enkelte let drukne i mængden.

En drøftelse blandt lærerne om dette problem konkluderede i, at vi ønskede at give hver enkelt elev en tryghed og et ansvar, hvilket vi mente at kunne opnå i en mindre gruppe. Resultatet blev en opdeling af elevflokken i otte mindre grupper, som er tilknyttet hver sin lærer, og der kan ikke for os lærere være noget mere nærliggende end at benævne gruppen med det hjemlige ord "familie". Da vi har færre piger end drenge blev det til tre pigefamilier og fem drengefamilier med otte familielærere, hvis vigtigste opgave blev at få "familierne" til at fungere sådan, at "familien" gennem samarbejde kan løse de samværmæssige og praktiske spørgsmål, som uvægerligt vil opstå i skoleårets forløb.

Lærerrådet har gennemarbejdet en lille lovgivning for "familierne", og hver eneste elev er blevet gjort bekendt med "familiens" rettigheder og pligter.

Familiens pligter:

1. Familien skal sørge for, at de tildelte rengøringsområder (se kort) til enhver tid er i en sådan stand, at de kan godkendes af familielederen.
2. De enkelte familiemedlemmer skal selv holde deres værelser med tilhørende håndvask og spejl.
3. Familien skal selv sørge for at komme op til fastsat tid om morgenen.
4. Familien skal selv sørge for ligelig fordeling af the, sukker og brød som udleveres fra køkkenet.
5. Familien spiser ved samme bord og skal selv sørge for at holde bordet og området omkring rent.
6. Familien skal sørge for, at der bliver bragt mad til evt. syge medlemmer.

Familiens rettigheder :

1. Familien kan selv tilrettelægge udførelsen af det praktiske arbejde.
2. Familien kan tage bestemmelse om udsving fra dagsplanen under forudsætning af lærerrådets godkendelse.
3. Familien kan træffe foranstaltninger til beskyttelse af dens eget rengøringsområde, dog må der ikke anvendes vold.
4. Familien kan under ansvar selv bestemme hvordan opslagstavlen skal udnyttes.

Klageret:

1. Alle klager fra en familieleder over en familie får over skolens leder til lærerrådet, som kan idømme familien kollektiv straf, hvis det skønnes nødvendigt.
2. Alle klager fra et familiemedlem over en familieleder går til skolens leder.
3. Alle klager fra et familiemedlem over den øvrige familie eller del af denne går til familielederen.

Ved alle familiemøder føres protokol.

"Familien" holder mindst een gang om ugen et familiemøde med familielæreren, hvor alt mellem himmel og jord kan drøftes. På mødet aftales også arbejdsgangen i de småpligter, som hver "familie" har fået tildelt.

Hele dette familiesystem har været os til stor glæde og gavn. Eleven får således en appel til at føle ansvar- ikke blot for sig selv, men også for den "familie", som hun eller han tilhører. Eleven formår bedre at mærke et samhørsforhold til ni-ti andre elever end til hele flokken- ligeledes til én familiefar end til hele lærerstaben. Det vigtigste efter min mening er dog, at familielæreren overvåger de ti-elleve elever, der er i hans "familie", så at han har mulighed for at gribe ind og f. eks. hjælpe de stille og forsagte, som ellers ikke tør henvende sig til nogen.

ER efterskolen et virkeligt alternativ

Efterskolen er en frugt af de enestående frie skoletraditioner, vi har i Danmark, Det offentlige anerkender og giver tilskud til snart enhver skoleform. Det er et sundt demokratisk kendetegn, og mange har forstået at udnytte loven til dannelse af idébetonede skoler af forskellig slags.

For nogle år siden kom efterskolen i den situation at måtte opgive den eksamensfrie skoleform og indføre statskontrollerede prøver som i folkeskolen for at kunne overleve. Eleverne krævede et afgangsbevis der ikke stillede dem ringere end kammeraterne udgået fra folkeskolens ældste klasser. Mange skrev efterskolens nekrolog, men det var for tidligt. Der er pres på denne skoleform nu som aldrig før. Er efterskolen da virkelig et alternativ til folkeskolen, eller lever den af folkeskolens sociale tabere?

NUVÆRENDE LOV: afsnit 1 Folkeskolens begreb.

§ 1. Folkeskolen er den kommunale skole for børn i den undervisningspligtige alder samt de klasser, der i medfør af nuværende lov slutter sig hertil.

§ 2. Folkeskolens formål er at fremme og udvikle børnenes anlæg og evner, at styrke deres karakter og give dem nyttige kundskaber.

§ 3. Kristenundervisningen i folkeskolen skal være i overensstemmelse med folkekirkens evangelisk-lutherske lære.

GOD SKOLESTØRRELSE.

Efterskolen kan tilbyde et mere fleksibelt undervisningsprogram end folkeskolen. En skole kan f. eks. specialisere sig i en teknisk linie, en anden i en håndværkslinie. Miljøskiftet er også af meget stor betydning i 14-18 års alderen. Unge fra by og land kan mødes og smitte af på hinanden. Som den unge mand fra landet tidligere helst skulle være soldat for at lære verden udenfor landsbyen at kende, har unge i dag gavn af at blive revet ud af deres miljøgruppe og konfronteret med andre. Supplerende kursus i glømte og forsømte fag kan efterskolen også tilbyde.

En væsentlig årsag til mange elevers optagelse på en efterskole er manglende trivsel i en stor skole. I kraft af kostskoleformen vil efterskolen aldrig blive særlig stor og dermed være en mulighed i stedet for den store skole.

Når efterskolens ofte idébestemte formål praktiseres i hverdagen i fællesskabet mellem lærere og elever, vil eleverne i stor udstrækning blive konfronteret med livsværdier og tvunget ud i en stillingtagen til tilværelsens store spørgsmål.

Det er blot nogle af efterskolens alternative tilbud.

Ideologisk udfordring:

Folkeskolen sikrer, at alle får en relevant undervisning, og gennem flere generationer har forældre trygt sendt deres børn i den offentlige skole. Trygge kunne de stort set være, for skolen havde et mål for undervisningen og opdragelse. Formålsparagraffen afstak kompetenceområdet. Nu hvor pluralismen er over os i bredde og mangfoldighed, må man opgive en egentlig formålsformulering, som det kan ses af Knud Heinesens udkast til forslag. Man samler sig om undervisningen og opgiver opdragelsen, da ingen kan afstikke et overordnet mål for den. Forældre kan ikke længere sikre sig et bestemt idégrundlag for arbejdet i skolen.

Her tror jeg, at efterskolen kan skabe et nyt virkeligt alternativ ved at holde fast ved sin klare målformulering, som man stadig har frihed til. Ideologisk vil fronterne blive trukket skarpere op de kommende år også i skoleverdenen, og efterskolen vil få sin platform, hvis den ikke sælger sin idé for en ret linser.

ELEVKLIENTELLET:

Elever kan efterskolerne nok få, men elever, der sammen med skolens stab vil være medskabende på et sundt arbejdsklima og et afslappet fritidsmiljø, er en mangelvare. Mange henvisende myndigheder praktiserer den tilsyneladende rigtige idé om ikke at fortælle om elevernes svage sider. Der kunne og fortælles om mange lyssky eksempler på, hvordan man får en elev anbragt på en efterskole. Mange skoler er derved blevet overrasket over pludselig at stå med et elevklientel, lærerstaben ikke er uddannet til at undervise, administrere for at beskæftige i fritiden. Efterskoleloven åbner ikke mulighed for at ansætte fritidspædagog eller psykolog.

EN EFTERSKOLE:

Det er skolens formål at skabe et miljø, hvor eleven i samvær med kammerater og lærere kan opleve et kristent fællesskab, hvor bogligt såvel som manuelt arbejde er naturligt, hvor respekten for sig selv og andre sættes i højsædet. Gennem pædagogisk tilrettelagt undervisning og engagerende fritidstilbud vil skolen skabe muligheder for, at elevernes modenhed, evner og færdigheder udvikles, deres selvstændighed og ansvarsfølelse styrkes.

SKOLEPENGENE:

Efterskolen har mange alternative tilbud, men på et punkt er der langt igen. Kommunerne kan frit ansætte deres tilskud, og de kan helt undlade at give tilskud til et efterskoleophold. Derfor stilles forældrenes forskelligt fra kommune til kommune. Skolepengene bør følge barnet. Dette krav stiger i takt med udviklingen mod en holdningsløs skole, hvorefter en

Lærerstab i objektivitetens hellige navn kan forvride en skoles idégrundlag i en bestemt retning.

UDKAST TIL FORSLAG:

Kapitel 1

Folkeskolens begreb og formål.

§ 1. Folkeskolen er den kommunale skole der tilbyder undervisning efter denne lov.

§ 2. Folkeskolens opgave er i samarbejde med forældrene at give eleverne mulighed for at tilegne sig viden, færdigheder, arbejds- metoder og udtryksformer, sommedvirker til den enkelte elevs udvikling. Folkeskolen må derfor i hele sit arbejde søge at skabe sådanne muligheder for oplevelse og selvvirksomhed, at eleven kan øge sin lyst til at lære, udfolde sin fantasi, opgive sin evne til selvstændig vurdering og stillingtagen og udvikle sig i tillid til sig selv og til fællesskabets muligheder.

Folkeskolen forbereder eleverne til medleven og medbestemmelse i et demokratisk samfund. Skolens undervisning og hele daglige liv må derfor bygge på demokrati, åndsfrighed og tolerance.

PORTRÆTET

Aase Leinum

Når jeg som barn blev spurgt, hvad jeg så skulle være, når jeg blev stor, var svaret altid: lærer!

Efter realeksamen i 1965 havde jeg ikke skiftet mening. Hvorfor nu det?

Luthersk Missionsforening var stedet jeg fulgte gennem barne og ungdomsårene. Her og i mit hjem så jeg, at Jesus er sandheden. Det gjorde, at jeg tog et ophold på L.M.H. i Hillerød. Mit lærerønske lå stadig imig, nu forstærket ved min erfaring som leder i børnearbejdet, og da jeg fornemmede, hvor stærk brug der er for kristne lærere i vor tids

skole, tog jeg på seminariet i Haslev. Det var spændende tid. Det kristne fællesskab mellem så forskellige unge var stort og uundværligt i det brogede miljø, vi oplevede selv på et kristent seminarie. Her traf jeg Bjørn og vi giftede os i 1970.

Fra den 27/6 - 1970

Skoleåret 1971 - 72: Lærer ved Haslev Borger- og Realskole.

Fælles fritidsinteresser: Christina $1\frac{1}{2}$ år og deltagelse i KFUM & K på stedet.

Fag: Sang, musik, dansk og kristendom.

Kok har altid været mit ønskejob, men efter en tur med passagerskibet m/s Tjaldur København-Thorshavn tur/retur i vindstyrke 11 blev familien og jeg enige om, at et højskoleophold på Hoptrup Højskole nok ville afklare tingene.

Efter 3 dejlige måneder lå der en dag en ansøgning på Haslev Seminarium om optagelse. Der oplevede jeg nok den bedste tid indtil nu. Læsningen, kammerater og et kristent fællesskab indenfor K.A.L. og K.F.S., samt konfrontation med andre livssyn gjorde ens egne små tanker og tro blev sat på prøve og styrket. Man erfarede, at en skole - seminarium eller anden læreanstalt uden et livssyn, som den vedkender sig faktisk ikke indoktrinering frem for alt, men ud fra en erfaring om, at gennem konfrontation og stillingtagen dannes livsværdier.

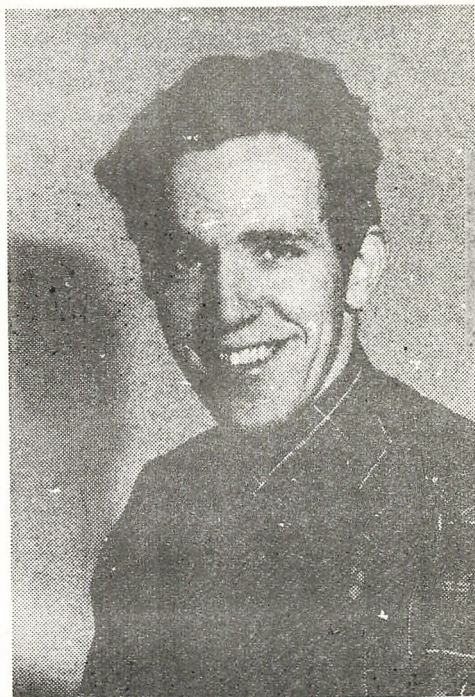
Som dreng og ung gik det meste af min fritid med KFUM-spejderne mens det i seminarietiden var søndagsskolen der kaldte.

Menig ved civilforsvaret i Næstved

Foråret 1972

: Gennem Per Søgaard henvisning til OE. Dette førte til en snak med Jørgen Mikkelsen om skole og ungdom og resultatet blev ansættelse ved skolen fra august 1972

Fag: Matematik, orientering, kristendom og gymnastik.

Bjørn Leinum

" Odsherreds Efterskole " udgives af elevforeningen ved Odsherreds Efterskole (tidl. Fårevejle Hølskole).

Ansvarshavende : Jørgen Mikkelsen.

NYT FRA ELEVFORENINGEN.

På generalforsamlingen i juni 1973 vedtog man, at kontingentet for 1974 skulle være 20 kr. Vedlagte girokort bedes benyttet ved kontingentbetalingen, som bør være kassereren i hænde senest 1. februar 1974.

Elevmødet 1974 finder sted 8. juni.